

Ad spørgsmål 82:

I betænkningen side 152 har kommissionen peget på, at der er en vis tendens forskellige steder i landet til at nedlægge de fra gammel tid eksisterende stier, herunder kirkestier og skolestier.

Kommissionen har samtidig påpeget, at disse stier for de flestes vedkommende er af stor betydning for befolkningens friluftsliv, og at vejtilskudslovens refusionsregler for stier bør ændres således, at kommunernes udgifter til stier kan medregnes uanset de enkelte stiers egentlige færdselsmæssige betydning.

Amtsråd og byråd er berettiget til at overtage bestående stier som offentlige og ved at optage dem i stifortegnelsen at gøre dem offentlige, således at de ikke senere kan nedlægges af privatpersoner.

Ministeriet for kulturelle anliggender agter at optage forhandling med vejmyndighederne om bevaring af disse stier. Man finder derimod ikke i dag på det foreliggende grundlag at kunne fremsætte forslag til en bestemmelse om generel fredning eller sikring af disse stier. I det omfang egentlige fredninger af sådanne og lignende stianlæg, f. eks. de nedlagte jernbanestrækninger, skønnes påkrævet, vil dette kunne ske, hvor enten stien eller landskabet, hvorigennem stien fører, opfylder betingelserne i naturfredningslovens § 1.

Spørgsmål 83:

Vil det ikke være rimeligt, at fredningsmyndighederne orienteres, når landbrugspligten ophæves?

Ad spørgsmål 83:

Ifølge landbrugsministeriets cirkulære af 23. maj 1968 om lov om landbrugsejendomme og bekendtgørelse af samme dato om ansøgninger i henhold til landbrugsloven skal bl. a. naturfredningsmyndighedernes erklæring foreligge, forinden landbrugspligten ophæves.

Spørgsmålet om at modtage underretning i sager om nedlæggelse af landbrugspligten og i det hele taget udstykningssager er tidligere af fredningsmyndighederne taget op over for landbrugsministeriet, der har erklæret sig villig til at tage spørgsmålet op til nærmere overvejelse. Man har dog samtidig gjort opmærksom på, at en forøgelse af an-

tallet af meddelelser i de enkelte sager er forbundet med visse praktiske vanskeligheder.

Man er opmærksom på, at en udvikling af samarbejdet med landbrugsministeriet i disse sager vil være gavnlig, og ministeriet vil derfor på ny tage dette op over for landbrugsministeriet.

Spørgsmål 84:

Er det ikke hensigtsmæssigt, at fredningsmyndighederne på et tidligt tidspunkt bliver hørt i sager vedrørende landvindinger?

Der henvises til, at Friluftsrådet i vedlagte henvendelse fremsætter ønske om en paragraf i loven, hvorefter der til iværksættelse af større landvindinger og åreguleringer må indhentes godkendelse fra fredningsplanudvalgene, inden projekterne føres ud over skitsestadiet.

Ad spørgsmål 84:

Naturfredningens stilling til landvinding er behandlet i betænkningen, navnlig side 248 ff. Indledningsvis fremhæves, at regulering af et vandløb under alle omstændigheder indebærer en ændring af dets naturlige tilstand og ligesom anden afvanding af lavt liggende arealer betyder en væsentlig ændring af de hidtidige livsbetingelser for flora og fauna. Der peges på, at bl. a. sportsfiskemulighederne ved udretning af snoede åløb nedsættes, ligesom vandløbets landskabelige værdi forringes. Et særligt problem opstår ofte med hensyn til fuglelivet.

I naturfredningskommissionen har man ved behandlingen opdelt problemerne i 4 grupper:

- 1) grundforbedringsarbejder, jfr. lov nr. 241 af 8. juni 1966,
- 2) landvindingsarbejder, der behandles efter landvindingsloven, jfr. lov nr. 244 af 8. juni 1966,
- 3) landvindingssager angående store samlede områder, der ikke kan gennemføres efter landvindingsloven, men kræver særlov, og
- 4) landvinding fra søterritoriet, der ligeledes kræver særlov, hvis der skal offentlig finansiering efter landvindingslovens principper.

Angående 3) og 4) bemærker kommissionen, at det — fredningsmæssigt set — er et fremskridt, at der efter gennemførelse af